

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Kielce, dnia 3 października 2014 r.

Poz. 2649

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IN-III.4130.58.2014 WOJEWODY ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

z dnia 30 września 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r., poz. 594 z późn. zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r., poz. 647 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLI/54/2014 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 26 sierpnia 2014r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Suków IA część 1 na terenie gminy Daleszyce.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 sierpnia 2014r. Rada Miejska w Daleszycach podjęła uchwałę Nr XLI/54/2014 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Suków IA część 1 na terenie gminy Daleszyce.

W dniu 12 września 2014r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach do złożenia wyjaśnień i odniesienie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 18 września 2014r., znak: Or.0711.2.22.2014 Przewodniczący Rady Miejskiej w Daleszycach złożył wyjaśnienia odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012r., poz. 647 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotne naruszenie trybu jego sporządzania, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotnym naruszeniem trybu jego sporządzania.

I. W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 20 ust. 1 w związku z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy poprzez brak zgodności uchwały o uchwaleniu planu miejscowego z uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia tego planu w zakresie granic obszaru objętego planem miejscowym.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy plan miejscowy uchwała rada gminy.

W myśl art. 14 ust. 1 i 2 ustawy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określając w załączniku graficznym granice obszaru objętego planem miejscowym.

Z uchwały Nr III/12/2010 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 29 grudnia 2010r. o przystąpieniu do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obejmujących obszary na terenie miasta i gminy Daleszyce wynika, że granicami obszaru objętego planem powinny być granice obszaru „Suków I”.

W dniu 26 sierpnia 2014r. Radzie Miejskiej w Daleszycach przedstawiono jednak do uchwalenia projekt planu nazwany jako „miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Suków IA część 1 na terenie gminy Daleszyce”, obejmujący tylko część obszaru Suków I określonego w uchwale Nr III/12/2010

Przedmiotowy plan miejscowy był wykładany do publicznego wglądu dwukrotnie i za każdym razem obejmował cały obszar Suków I. Zainteresowane osoby, zapoznając się z projektem planu na kolejnych wyłożeniach do publicznego wglądu (również biorące udział w dyskusjach publicznych) sądziły, że projekt planu będzie uchwalony dla całego obszaru Suków I, a nie tylko dla jego jednej części.

Wyjaśnienia Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 17 września 2014r. dotyczące nieuchwalenia planu dla całego obszaru Suków I z powodu braku uzyskania zgody Ministra Środowiska na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nierolnicze i nieleśne są nietrafne, ponieważ zgodnie z ustawą, zgody na zmianą przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne powinny zostać uzyskane przed wyłożeniem projektu planu do publicznego wglądu (art. 17 pkt 6 lit. „c” ustawy).

Podkreślić należy, że Rada Miejska w Daleszycach nie podjęła stosownej uchwały zmieniającej/korygującej uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia przedmiotowego planu miejscowego, która dzieliłaby obszar Suków IA na część „1” i inne, pozostałe części, i która umożliwiałaby uchwalanie planów dla tych części odrębnie.

Obszar objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego powinien pokrywać się z obszarem określonym w uchwale o przystąpieniu do sporządzenia tego planu (uchwale intencyjnej) podjętej w oparciu o art. 14 ust. 1 i 2 ustawy.

Zmiany obszaru objętego projektowanym planem miejscowym może dokonać rada gminy w formie zmiany uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego, co w rozpatrywanym przypadku nie miało miejsca. Kompetencja do ustalania granic przyszłego opracowania planistycznego należy wyłącznie do rady gminy. Natomiast wójt, burmistrz lub prezydent miasta jako organ sporządzający projekt planu jest związany tymi ustaleniami w trakcie prowadzonej procedury planistycznej.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 i art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy w związku z art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2014r., poz. 613 z późn. zm.) poprzez niezapewnienie ochrony udokumentowanych złóż kopalni oraz brak określenia w planie miejscowym podstawowych danych tych złóż.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy burmistrz sporządza plan miejscowy zgodnie z przepisami odrębnymi.

W myśl art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo granice i sposoby zagospodarowania obiektów podlegających ochronie ustalonych na podstawie przepisów odrębnych.

Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy Prawo geologiczne i górnicze udokumentowane złoża kopalni, w celu ich ochrony ujawnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

2.1. Na rysunku planu miejscowego wskazano granice udokumentowanych złóż kopalni mineralnych. W granicach niektórych złóż kopalni wprowadzono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolem MN1 oraz tereny zabudowy zagrodowej oznaczone symbolem RM.

Ochrona udokumentowanych złóż kopalni w planie polega na takim przeznaczeniu, które umożliwiłoby w przyszłości eksploatację tych złóż. Na temat ochrony udokumentowanego złoża przed zabudową wypowiedział się m.in. WSA w Kielcach – wyrok z dnia 30 czerwca 2009r., sygn. akt: II SA/Ke 307/09.

Należy podkreślić także, że występuje sprzeczność między rysunkiem planu a treścią ustaleń planu, ponieważ z jednej strony na rysunku planu wprowadzono tereny budowlane na udokumentowanych złożach a z drugiej strony w § 11 ust. 9 uchwały zawarto zapis: „wskazuje się na rysunku planu granice udokumentowanych złóż kopalni mineralnych, w obrębie których wprowadza się zakaz przeznaczenia na inne cele niż eksploatacja, w tym wprowadza się zakaz wszelkiej zabudowy w granicach udokumentowanych złóż”. Występuje zatem ewidentna sprzeczność ustaleń pomiędzy rysunkiem a tekstem planu.

2.2. Na rysunku planu miejscowego uwidoczniono granice udokumentowanych złóż kopalni, natomiast nie podano nazw tych złóż. Również tekst uchwały nie odnosi się do tego zagadnienia.

Nietrafne jest tłumaczenie Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach, że w planie miejscowym „określa się granice złóż surowców mineralnych, nie ma obowiązku wpisywania do ustaleń planu nazwy złóż”.

Trudno zgodzić się ze stanowiskiem, że ujawnienie w planie miejscowym złóż kopalni polega tylko na określeniu granic złoża bez podania jego bardzo podstawowych cech charakterystycznych takich jak: nazwa oraz rodzaj kopaliny. Również nie można przyjąć wyjaśnienia, że w planie miejscowym nie podano nazw i opisu złóż surowców mineralnych, ponieważ dane te są zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko bowiem jest odrębnym opracowaniem, które nie podlega uchwaleniu.

3. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 i pkt 9 ustawy poprzez brak określenia przeznaczenia terenu wydzielonego liniami rozgraniczającymi oraz brak szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 i pkt 9 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo:

- przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy.

3.1. Na rysunku planu miejscowego, w okolicy działek nr ewid.: 661/2; 661/3; 680/1 wydzielono liniami rozgraniczającymi teren, którego nie oznaczono żadnym symbolem.

A zatem nie wiadomo, jakie jest przeznaczenie tego terenu i tym samym nie wiadomo jakie są ustalenia w zakresie jego zasad zabudowy i zagospodarowania.

3.2. W § 11 ust. 8 uchwały zawarto stwierdzenie „wskazuje się strefę ochrony wokół ogródka meteorologicznego, zlokalizowanego poza granicami planu, w obrębie której wprowadza się zakaz zwartej zabudowy”. Z rysunku planu wynika, że w ww. strefie zaprojektowano zabudowę mieszkaniową jednorodziną oznaczoną symbolem MN4 (§ 20 uchwały) oraz zabudowę usługową oznaczoną symbolem U2 (§ 24 uchwały). Wobec powyższego występuje sprzeczność pomiędzy ustaleniami planu miejscowego w tym zakresie.

W tekście ustaleń planu nie odniesiono się do ograniczeń wynikających z położenia powyższych terenów w strefie wokół ogródka meteorologicznego.

II. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego

Uchwała narusza art. 17 pkt 6 lit. „b” tiret 1 ustawy poprzez brak uzgodnienia projektu planu miejscowego z zarządem województwa.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. „b” tiret 1 ustawy burmistrz występuje o uzgodnienie projektu planu z zarządem województwa w zakresie zadań samorządowych.

Burmistrz, przedmiotowy projekt planu, przedstawił do uzgodnienia Zarządowi Województwa Świętokrzyskiego, który pismem z dnia 22 sierpnia 2013r., znak: NGP.II.7634.42.SUK I.2011.2013 powiadomił, że Burmistrz: „może uznać w/w projekt za uzgodniony na zasadach określonych w art. 25 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”. Do pisma dołączył także uwagi o projekcie planu zawarte w opinii Świętokrzyskiego Biura Rozwoju Regionalnego. Uwagi te dotyczyły m.in. uzupełnienia i skorygowania ustaleń dotyczących drogi wojewódzkiej Kielce – Połaniec oraz problematyki złóż kopalni.

Tut. organ, po otrzymaniu do oceny zgodności z przepisami prawnymi niniejszej uchwały, zwrócił się do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego pismem z dnia 16 września 2014r., znak: IN-III.4130.58.2014 z zapytaniem, czy plan miejscowy po „uwzględnieniu opinii zespołu Świętokrzyskiego Biura Rozwoju”, które spowodowało zmianę projektu planu, należy uznać za uzgodniony w zakresie zadań samorządowych. Urząd Marszałkowski pismem z dnia 19 września 2014r., znak: NGP.II7634.42.SUKI.2011.2013.2014 odpowiedział, że „w dokumencie (...) nie dokonano żadnych poprawek w zakresie ustaleń drogi

wojewódzkiej nr 764 wynikających z opinii Zespołu Planowania Przestrzennego Województwa (brak określenia minimalnej szerokości w liniach rozgraniczających dla pasa drogowego drogi wojewódzkiej oraz zakazu bezpośredniej obsługi nowo wyznaczonych terenów budowlanych – inwestycyjnych z tej drogi). Po terminie wskazanym powyżej Zarząd Województwa nie uzgadniał ponownie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu sołectwa Suków I na terenie gminy Daleszyce”.

Wynika z powyższego, że przedmiotowy projekt planu nie uzyskał pozytywnego uzgodnienia Zarządu Województwa Świętokrzyskiego.

III. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa

1. W § 13 ust. 1 uchwały zbędny jest symbol terenu „USK”, dla którego określono dopuszczalny poziom hałasu, ponieważ teren o takim symbolu nie występuje w granicach przedmiotowego planu miejscowego.

2. Definicja „zwartej zabudowy” zawarta w § 2 pkt 16 uchwały jest niezrozumiała. Wprawdzie nie istnieje legalna definicja pojęcia zwartej zabudowy, lecz definicja zawarta w uchwale budzi bardzo wiele wątpliwości. Zgodnie z tą definicją, przez zabudowę zwartą należy rozumieć zabudowę szeregową, bliźniaczą oraz zabudowę wolnostojącą na działkach o powierzchni poniżej 1500m². O ile można się zgodzić, że do zwartej zabudowy należy zaliczyć zabudowę szeregową lub bliźniaczą, o tyle zaliczenie zabudowy wolnostojącej na działkach poniżej 1500m² do zabudowy zwartej wydaje się nielogiczne.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Świętokrzyski

Bożentyna Pałka-Koruba